

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

ΜΟΥΣΙΚΗ

ΠΑΡΟΔΟΣ

ΓΙΑΝ. ΑΝΩ. ΠΑΠΑΓΕΡΑΝΟΥ

Andante con agitazione

Ποιά του δι-α λό-για γλυ-υά αἰ? τούς δεξ-φούς τούς πο-

λύ-χρυ-σούς τώ-ρα ἐ-δω-ξν-ση-χούν σὴν φα-ου-ση θή-βα;

σα-σι-φει ρά φρέ-να μου ὁ τρῶ-μος καὶ σύ-χωρ-μος τρέ-μει,

σω-μή-ρα μὴ ἄ-πώ-λω-ρα δό-λι-ε, σιγά-φο-μαί ἐ-σέ-να,

πιά θέ-με ρα τὰ-γα ἢ σέ με-λού-με-ρες ὦ-ρες ποιά

χρῆν δὲ χρυ-ρέ-γης καὶ πύ-λλῃ; Πῶς μου το, ὦ ἔλ-πι-δας χρυ-

σῆς τό θῆ-σά-ρι φω-νή ἐ-σὺ οὐ-ρά-νια

πρῶ-τα σὸ υπά-νω ἄ-δη-νὰ ἐ-σέ-να ἀ-δά-να-λη

υἱ-ρῆ τοῦ δι-α καὶ τὴν προ-σά-τρια ἀ-δερ-φῆ; Ἄρ-τε-μει

(Ποῦ εἶ-ναι σὺ μέ-ση ἀ-γο-ρά ὁ δο-ξα-σμέ-νος τῆς θρό-νος)

καὶ σέ ρο-σφύ-νι φοῖ-βε ἀ-δί μου δῶ-χτε γα-υο-ά μου κ'οἱ

ΤΡΕΙΣ ΣΑΣ ΤΟ ΧΑ-ΡΟ ΚΙ ΔΕΝ ΣΕ ΠΑ-ΜΕΙΣ ΣΥ-ΦΟ-ΡΕΣ ΠΟΥ ΞΕ-ΣΠΑ-ΣΑΝ ΟΥ
 ΧΩ-ΡΑ ΛΙ ΦΥ-ΓΑ, ΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑ-ΚΟΥ Ω-ΝΗ-ΓΗ ΣΑ-ΤΕ ΠΕ-ΡΑ,
 ΒΟΥ-ΔΑ-ΤΕ ΜΑΣ ΠΑ-ΛΙ
 ΧΟ ΤΙΑ-ΜΕ-ΤΡΗ-ΤΟΙ ΟΙ ΠΟ-ΥΟΙ ΜΟΥ ΤΩ-ΡΑ ΕΙ-ΝΑΙ ΩΙ-ΜΕ
 Ο- - ΙΟΣ ΜΑ- - ΡΑΙ-ΒΕΙ Ο ΧΑ- ΟΣ ΚΑΙ ΔΕ ΒΡΙ-ΘΥΕ-ΤΑΙ
 ΤΡΟ-ΠΟΣ ΤΗΣ Ε-ΓΝΙΑΣ ΠΩΣ ΚΑ-ΒΕΙΣ ΕΙΣ ΣΑΙ-ΤΗΣ ΝΑ ΞΕ-ΦΥ-ΓΗ.
 ΤΗΣ ΓΗΣ ΔΕΝ ΠΕ-ΡΟΥΝ ΦΩ-ΝΗ ΚΑ ΓΕΝ- ΝΗ-ΜΑ-ΤΑ ΚΙΟΥ-ΤΕ,
 ΣΤΟΥΣ ΜΑΥ-ΡΟΥΤΟΥΣ ΠΟ-ΥΟΥΣ ΛΗΣ ΓΕΝ-ΝΑΣ ΒΑΣ- ΤΟΥΝ ΟΙ ΓΥ-
 ΝΑΙ-ΕΣ ΕΞΕ-ΠΕΙΣ ΤΩΝ Ε-ΝΑ ΤΩΝ ΑΓ-ΛΩΝ Ο-ΜΟΙΟΙ ΠΟΥ-
 ΛΙΩΝ ΤΟ ΚΟ- ΠΑ-ΔΙ ΠΙΟ ΓΟΡ-ΓΑ Α- ΠΩ- ΓΡΙΑ ΦΩ-ΤΙΑ ΝΑ ΠΕ-
 ΤΟΥ-ΝΕ ΣΤΟΥ ΜΑΥ-ΡΟΥ ΤΟΥ Α - - ΔΗ ΛΟΥΣ ΓΙΑ-ΛΟΥΣ
 ΚΙ Ο-ΜΗ ΧΑ-ΝΕ-ΤΑΙ Η ΧΩ-ΡΑ Α-ΝΟ Τ' Α-ΓΡΙ-Ο ΚΑ-

υἱὸ
 Ἄ - γνα - ρα μὲ - βουον πατ - ριά
 υα - ρά γῆς θα -
 νά - ρου ἄ - χνα βουρ - πῶν - ρας μά - ρες γυ - ραί - κας ἄ -
 σπρό - μαί - κες ἔρ - χου - ραι ὁ - λου - θε, υἱ ἑ - δῶ στωῖς βω - μοῖς ὁ - λο -
 γύ - ρα βορ - ρούς ἀν' ῥοῖς μαύ - ρους καη - μοῖς ρου ἄ - νά - ἑα ἴ -
 ῶν - ρας. Κι ἔ - μοι θεο - ποιῶν καὶ μοι - - ρισ - φω - νο μὲ - γγιο ἀν - εμ -
 κα μοι - πο - ἰδ - ι; ἵα ὁ - λου αὐ - ρούς ὦ χρι -
 στή δυ - φα - εέ - ρα ροῦ δι - α, στεί - λε πνε - υμα πα - ρη - γο -
 ριά. *cresc.* Καὶ κα - ρε ὁ Ἄ - ρης ὁ πυρ - ρός, πού φαρ -
 μά - ρω - ρις γυ - ραί *sf* τῶ - ρα μὲ - γγιο βου - η - τό καὶ κέ φλο - γι - φε
 ἔ - ραν ἰαδῆν ῥῆν πα - τρι - δα φύ - βη - μα σα - νά, νά πα - ρη ἵα τό
 μαῖ - ρο *sf* πῆ - λιο ρῆς Ἀμ - φι - ρί - ρις ἵα ἔ - νε - μό - δα - ρ - τα ρῆς Θεο - υῖς
 τῆ - σε - ρα ἄ - κρο - ἵα - ἵα τι ἄν κα - ρι ἄ -

φῆ-θει ἡ νυχ-λιά, τό θα-ρώ-νει ἡ μέ-ρα. Αἰ-ών

Δί-α· πα-τέ-ρα, πού τῶν πύ-ρι-των ἀ-στρα-πῶν μέ-ρα-υ-

νό δι-ώ-σου κα-γε. Τῆς Πυ-κι-ας

ἄρ-γον-τα καί σέ ἰσ-χί-α θέ-λη σου συ-τώ ἀπ' εἰς χρο-νό-σπι-διεῖ χορ-

δές τά πύ-ρι-των, τά μέ βομ-βῆ-σαι, καί τῆς ἀπ-ύ-μνῃ ἀπ' τοῦς πυρ-

σοῦς, τῆς Ἄρ-ρε-μης, πού παί-ρνει, μέ-τω τοῦς κα-υ-φο-βαί-νια κί-ε-

σέ μέ τό χρυ-σοῦ σπεί-ρα-νι δρέ-μα αἰ-ῶν ἡς

χώ-ρας σέ κρᾶ-νω φλο-γο-μέ-γυ-γε βᾶ-νε τῶν Μαι-

νά-δων σὺν-τρο-φε μέ θα-διά, ἀ-νατ-μύ-να

θε-ός κεν-νή-γα πουοῖ δε-οί με-σου-νε

Empty musical staves at the bottom of the page.